



Inge Petersson i Studio 7 (Foto: Lina Sparring)

Tisdagen den 24 november var det premiär för Malmötenoristen Inge Peterssons första grupp i eget namn. Enkelt nog kallas den Inge Peterssons kvartett och repertoaren var alldeles ny och i sin helhet skriven av bandleadaren själv.

Plats för spelningen var studio 7 på Sveriges Radio i Malmö och den ingår i en serie jazzkonserter under rubriken "Studio 7". Konserten, ett samarbete med Jazz i Malmö, bandades följaktligen och enligt producenten Ulf Rådelius skall den sändas i P2 den 19 januari 2010.

Inge inledde a capella på tenorsax i ett nummer kallat "Axl" tillägnat sonen Axl. Kvartettens övriga medlemmar anslöt efterhand i detta lite ragainspirerade stycke som så småningom uppgick i konsertens andra nummer, "Gone", skrivet till minne av människor som försvunnit för att aldrig mer komma tillbaka. I "Acoustic" hade basisten Mattias Hjort uppdraget att inleda. Rätt snart blev de fyras inspiration uppenbar. Wayne Shorters och därmed också Weather Reports andar svävade lätt över scenen. "Like Clouds" kunde man säga. Konsertens fjärde nummer hette också så och här spelade Inge stortonad och mäktig sopransax.

I "Swing" inledde percussionisten Tina Quartey med långa slagverksövningar. Det blev ett bra nummer försett med latinokryddor och med ordentligt med jobb för hela kvartetten.

Efter paus blev det gitarristens tur att soloinleda i "First Voice". Inges idé är tydligen att varje musiker skall få var sitt nummer med ordentligt med utrymme för att presentera sig. Peter Tegnér med sina gitarrer/syntar stod nog f ö för kvällens starkaste och mest vågade soloinsatser.

För kvällen hade Inge Petersson bjudit in vokalgruppen Andetag för att gästsjunga i Karin Boyes "Önskan", tonsatt av Inge P och Bulgo där publikens enda soloapplåd denna kväll gick till Tina Quartey's fina berimbausolo

Sammanfattningsvis tycker jag att kvällens konsert, som ofta numera är fallet när yngre och välskolade jazzmusiker är på scen var mer än godkänd. Vad jag emellertid saknade var den där riktiga gruppkänslan och ett mera påtagligt tempo i upplägget. Men ansatser fanns, i "Aqoustic" och "Deuce". Konserten var också lite spretig och något försiktig. Inte undra på att publiken inte visste om den skulle våga applådera solon eller inte. Nu kom förvisso applåderna ändå, mellan numren och med besked.

Det här var en i dubbel bemärkelse premiärspelning, nytt band, ny musik och med radions mikrofoner överallt det måste man ju komma ihåg när man kritiserar.

Jag ser fram mot att möta Inge Petersson kvartett igen. I en lite tightare version.

Inge Petersson saxar, bcl, Peter Tegnér g, elektronik, Mattias Hjort b, Tina Quartey perc.

Gäster: Diana Nuñez, Inger Ohlén Reingold, Lena Jungmark, Helen Melin, röster

Från Orkesterjournalen

av Stig Linderöth

2009-11-26